

DOORSTROMING CONTRA STABILITEIT IN HET BESTUUR

Het is een wijs besluit van het bestuur (C.B. 125: 1330) om voortaan de vergaderingen en excursies volgens een bepaald tijdschema te houden. De regeling die stellig door alle leden met instemming is begroet, kan een verstrekkende betekenis in ons verenigingsleven hebben. Ik denk hierbij in het bijzonder aan haar uitwerking wat artikel 13 van de statuten betreft. Volgens dit artikel hebben leden het recht kandidaten te stellen voor vacatures in het bestuur. Deze bepaling was echter tot nu toe praktisch een dode letter. De convocatie voor de algemene ledenvergaderingen kwam namelijk, hoewel reglementair doorgaans op tijd, toch steeds te laat om een initiatief van de kant van de leden mogelijk te maken. Bovendien werkte de onsympathieke term "tegenkandidaat" bepaald niet uitnodigend.

Het een en ander leidde er toe, dat het bestuur in feite over zijn eigen samenstelling besliste. Daarbij kwam nog, dat de allengs aangenomen gewoonte om in de algemene ledenvergadering met handopsteken te stemmen over personen, een vrije meningsuiting in de weg stond. De bestuursverkiezing, en vooral de herverkiezing, werd daardoor een simpele formaliteit.

Artikel 12 van de statuten stelt duidelijk, dat stemming over personen met gesloten briefjes geschiedt. Wanneer het bestuur, zoals op de laatste algemene ledenvergadering gebeurd schijnt te zijn (zekerheid heb ik niet want nu, tien maanden later, is het verslag dezer vergadering nog steeds niet gepubliceerd !) aan de ledenvergadering toestemming vraagt van de statuten te mogen afwijken, dan begaat het daarmee een vergissing, want artikel 9 stelt ondubbelzinnig, dat het bestuur zorg draagt voor naleving van de statuten. Koninklijk goedgekeurde statuten hebben kracht van wet en kunnen niet in een onderling akkoord tussen bestuur en ledenvergadering omzeild worden.

Dat het bestuur, wat zijn samenstelling betreft, enigszins behoudend van aard is, kan zijn voordelen hebben, doch dit streven mag niet, zoals in de laatste jaren wel gebeurd is, zo ver gaan, dat bestuursleden die herhaaldelijk blij gegeven hebben niet meer de nodige tijd voor verenigingszaken te kunnen of te willen opbrengen, niettemin herkiesbaar worden gesteld als het hun tijd van aftreden is. Met alle waardering voor het door hen voor de vereniging verrichte werk, is dan toch wel duidelijk het tijdstip aangebroken, hun bestuursplaats in te ruimen voor anderen.

In de jaren dat onze vereniging nog weinig leden telde, was het soms moeilijk bestuurskandidaten te werven en was men vaak blij als bestuursleden zich telkens weer herkiesbaar wilden stellen. De tijden zijn echter veranderd, het aantal leden groeit buiten verwachting. In een dynamische vereniging als de onze blijken er thans genoeg energieke en bekwame leden te zijn, die graag enkele jaren een bestuursfunctie willen vervullen. Het kan niet anders dan heilzaam voor de vereniging zijn, als veel meer leden dan tot nu toe het geval was, in de zin van het "doorstromingsartikel 8" van de statuten de gelegenheid krijgen de verenigingszaken als bestuurslid te behartigen.

In deze overtuiging wil ik hierbij de leden opwekken, voortaan elk jaar minstens één nieuwe bestuurskandidaat te stellen.

J. Kuiper.